

Predmet: Mark Kašnjeti/Mark Kashnjeti – Prizren

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj optužnice: KTO br. 4/12

Broj predmeta: KP02 br. 3/12

Glavni pretres: 14.11.2012.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP

Završna reč zamenika Tužioca za ratne zločine

Odbranu okrivljenog, da nije izvršio delo za koje se tereti, ocenjuje kao neosnovanu, jer je nedosledna, suprotna iskazima svedoka te drugim izvedenim dokazima. Navodi da je okrivljeni, prilikom saslušanja u istrazi, prvobitno izjavio da u vreme ulaska pripadnika OVK u Prizren nije izlazio iz kuće, da bi na pominjanje kritičnog dana, odnosno 14.06.1999. godine, izjavio suprotno - da je tog dana izašao do knjižare u kojoj su radili svedoci Ljir Bitići/Lir Bitiqi i Kemalj Baca/Kemalj Baca. Na glavnom pretresu okrivljeni je izjavio da je 14.06.1999. godine bio u knjižari sa Kemaljom Baca/Kemalj Baca. Svedoci Kemalj Baca/Kemalj Baca i Ljir Bitići/Lir Bitiqi svojim iskazima nisu mogli da potvrde navode odbrane, jer svedok Bitići/Bitiqi nije mogao precizno da se izjasni gde je kritičnog dana bio okrivljeni, a svedok Baca/Baca takođe nije pružio ni jedan osnovan podatak, već je uopšteno govorio da je okrivljeni po ceo dan bio u knjižari. Iskaz svedoka Bace/Baca ocenio je kao neprihvatljiv i usmeren isključivo na pomaganje okrivljenom. Navodi odbrane opovrgnuti su iskazom oštećenog Božidara Đurovića, koji svedoči da ga je upravo okrivljeni kritičnog dana protivpravno lišio slobode i udarao. Sam zločin je fotografisan, a u liku jednog od pripadnika OVK oštećeni Đurović i svedok Milan Petrović prepoznaju okrivljenog. Okrivljeni je uzeo oružje i priključio se OVK po njihovom ulasku u Prizren, što se zaključuje na osnovu iskaza svedoka Petrovića koji je govorio o ponašanju meštana Albanaca nakon ulaska OVK, i aktivnostima koje je preduzimala OVK, uobičajenim za čitavo područje Kosova – preduzimanju represivnih mera prema civilnom stanovništvu srpske nacionalnosti. Iskaz ovog svedoka potvrđen je i iskazom svedoka Zefa Kašnjetija/Zef Kashnjeti, brata okrivljenog, i oštećenog Miroslava Jovanovića, koji navode da su se Albanci iz Prizrena priključivali OVK. Svedoci Đurović i Petrović su na fotografiji prepoznali okrivljenog, a i sam Zef Kašnjeti/Zef Kashnjeti je rekao da je na fotografiji lice koje liči na njegovog brata. Komentarišući predočenu fotografiju, svedok Petrović je naveo da okrivljeni jedini ima novu uniformu i da nespretno drži automatsku pušku, što se u potpunosti uklapa u navode ovog svedoka. Iskaz svedoka Petrovića ocenjuje kao uverljiv jer se radi o kvalifikovanom svedoku, obzirom da je u vreme izvršenja dela bio načelnik Službe za suzbijanje kriminaliteta u SUP-u Prizren. Odgovornost okrivljenog smatra dokazanom i na osnovu Izveštaja EULEX-a u kojem je okrivljeni označen kao jedan od mogućih izvršilaca ovog krivičnog dela. Činjenicu da je optuženi naredio oštećenima da odu u Srbiju smatra dokazanom, jer to u svojim izjavama potvrđuju oštećeni. Okrivljeni je svojim ponašanjem prekršio norme međunarodnog prava jer je, suprotno obavezi zaštite civila, njihovo hapšenje izvršio javno, usred dana i u prisustvu drugih građana. Samo lišenje slobode bilo je u funkciji sistematskog napada na civilno stanovništvo, zasnovanog na nacionalnoj pripadnosti. Stoga smatra da je na nesumnjiv način dokazano da su se u ponašanju okrivljenog stekla sva bitna obeležja krivičnog dela za koje se tereti. Smatra da nema olakšavajućih okolnosti na strani okrivljenog, dok kao otežavajuću okolnost smatra činjenicu da je delo izvršeno u vreme dogovorenog prestanka neprijateljstva, kada je OVK trebala da preda oružje (što nije učinila), te da je nasilje nad Srbima bilo

rasprostranjeno na čitavom području Kosova, sa ciljem da se srpsko stanovništvo protera sa tih prostora, pa se stoga radilo o pojačanoj društvenoj opasnosti. Predložio je da se okrivljeni oglasi krivim i osudi na kaznu zatvora u trajanju od najmanje 4 godine, te da mu se produži pritvor.

Završna reč branioca okrivljenog

Branilac okrivljenog, u završnoj reči, istakao je da tokom postupka nije dokazano da je njegov branjenik izvršio krivično delo za koje se tereti. Ukazao je da dokazi na koje se tužilac poziva nemaju nikakvu dokaznu vrednost, i da se na istim ne može zasnivati osuđujuća presuda. Izveštaj EULEX-a na koji se, kao jedan od bitnih dokaza, poziva tužilac, sadrži samo operativne policijske podatke i indicije. Iskaz svedoka Milana Petrovića ne dokazuje da je okrivljeni postao pripadnik OVK, jer je svedok iznosio opšte prilike na Kosovu i u Prizrenu, što je u konkretnom slučaju nebitno, jer te činjenice odbrana nikada nije ni osporavala, pa nije ni bilo potrebe za njegovim svedočenjem. Iskazi oštećenih Zdravkovića i Jovanovića ne potvrđuju navode optužbe, jer su izjavili da ne poznaju okrivljenog, niti ga na bilo koji način vezuju za inkriminirani događaj. Tvrdnju odbrane da okrivljeni nije osoba sa fotografije tužilac nije ni jednim dokazom demantovao. Takođe nema ni jednog dokaza da je okrivljeni pristupio OVK - tužilac je ovu tvrdnju zasnovao na vrlo uopštenom zapažanju svedoka Petrovića o pristupanju meštana Albanaca OVK nakon njihovog ulaska u naseljena mesta na Kosovu. Iskaz oštećenog Božidara Đurovića i navodno prepoznavanje okrivljenog kao osobe koja ga je uhapsila veoma je sporan, jer u isto vreme oštećeni nije bio u stanju da opiše okrivljenog, a tokom svedočenja delovao je vrlo konfuzno i neuverljivo, i menjao iskaz. Tokom postupka, svedok je isticao da traži naknadu štete za oduzeto vozilo i oružje, što jasno ukazuje na njegov motiv ovakvog svedočenja. Činjenično stanje i pravna kvalifikacija dela su nesporni, ali nema ni jednog pouzdanog dokaza da je predmetno delo izvršio okrivljeni, pa je stoga branilac predložio da sud njegovog branjenika oslobodi usled nedostatka dokaza.

***Zapažanje:** predlog tužioca da sud, prilikom odmeravanja kazne okrivljenom, kao otežavajuću okolnost smatra činjenicu da je delo izvršeno u vreme dogovorenog prestanka neprijateljstva, kada je OVK trebala da preda oružje (što nije učinila), te da je nasilje nad Srbima bilo rasprostranjeno na čitavom području Kosova, sa ciljem da se srpsko stanovništvo protera sa tih prostora, pa se stoga radilo o pojačanoj društvenoj opasnosti, pravno je neutemeljen, jer su u pitanju opšte prilike na Kosovu, a one ne mogu predstavljati otežavajuću okolnost.*